

լով, Եգիպտոսի՝ և առանձինն անոր մայրաքաղաքի (Գահիրէի) վրայօք՝ այնքան ծանօթութիւն ժողոված է՝ որքան ոչ ոք, և երկար համբերութեամբ մանրամասն ստորագրած է. բնագիրն՝ որ Խիրաք (Տեղագրութիւն) կոչուի, արդէն տպագրուած է ի Պուլազ, յամի 1853. ամբողջ թարգմանութիւնն այլ սկսուած է տպագրիլ, իսկ մասամբ՝ արդէն ծանօթ էր արեւելագիտաց։ Սպասելով հրատարակման ամբողջական թարգմանութեանն, առ այժմ Ռաւեսայ գրածէն կ'ուզեմք աւելցընել, Աբուսահլի և մեր յիշած ազգային եգիպտական վզըրկաց վրայ՝ քանի մի տեղեկութիւն այլ։

Արաբացոց Եգիպտոսի նոր մայրաքաղաքն՝ Գահիրէ՝ շինուած է իբր ի վերջ ժ դարու, (970 փրկչական թուին). մէկ մասին (վաճառափողոցի) շինող կըրնայ ըսուիլ նոյն ատեն՝ ուրացեալ զօրավարն Վարդան, որոյ անուամբ յիշուէր շէնքն շատ դարեր, և դեռ լսուի այդ անունն (կամ նոյն իրեն կամ ուրիշ անձին)։ Անկէ դար մի վերջը՝ (107) իր համագգի մեծահամբաւ և զօրաւոր վզուրկն Պատր ալ-Ճամալի էմիր էլ Ճիւլիւշ՝ նորոգելով մայրաքաղաքը, իր մեծութեան և խալիֆայից զօրութեան յարմար՝ նոր և մեծ վզրկարան մի շինեց (Տար էլ-Վիզարահ) ի Պէր-